

SCHNAUZER:

Schnauzer racen har været kendt og er stort set uforandret gennem århundreder. Kunstnere som Albrecht Dürer og Rembrandt har afbildet hunde, som minder påfaldende om nutidens schnauzere.

Den er den klassiske mellemeuropæiske gårdhund og forfaderen til både riesenschnauzeren og dværghund schnauzeren.

Som gårdhund levede den lunt og trygt i stalden, fik tilstrækkeligt at spise og rigelig kontakt med mennesker og andre dyr. Til gengæld skulle den holde rotter og mus og andet småkravl fra dørene og advare, hvis der kom fremmede efter lygtetændingstid.

Gårdhunde-egenskaberne har schnauzeren stadig fuldt ud i behold. Det er en robust hund. En ubestikkelig vagtsom hund, energisk, uforfærdet og udholdende. Det er en sund, lærenem og livlig hund, som trives bedst i en aktiv familie, hvor den får masser af beskæftigelse og oplevelser og en konsekvent, men ikke for hård opdragelse.

Udseendemæssigt er den karakteriseret ved den korte, stramme bygning, den ru pels, de store øjenbryn, det kraftige skæg og det opmærksomme og selvsikre udtryk i de mørke øjne, som aldrig skjules helt af øjenbrynene. Skulderhøjden er mellem 45 og 50 cm.

Schnauzeren findes i to farver, der betragtes som selvstændige racer og ikke blandes indbyrdes. Pelsen kan være laksort fra snude til halespids, eller den kan have den specielle gråmelerede farve, som kaldes peber/salt. Den fremkommer ved, at det er det enkelte hår, som er trefarvet - sort inderst, lysegråt midtpå og sort igen i spidsen. En schnauzerpels skal trimmes - dvs at døde hår jævnlige plukkes væk - hunden fælder derfor i reglen kun ubetydeligt. Det er en pels til al slags vejr. Fugt og snavs preller af på de grove, tætte dækhår, samtidig med at den tykke underuld isolerer mod både kulde og varme

